

Lösa Tångar

Strax sydväst om den del av Kungshamn som kallas Fisketången ligger Vägga skärgård. Skärgårdsområdets största ö heter Långö och i dess södra ände finns några små låga, flacka öar sk. tångar. Lösa tångar är praktiskt taget rena från växtlighet. Klipporna är mycket släta efter inlandsisens framfart. På öns östra sida har man tidigare brutit sten. Den vegetation som finns, står i sprickor och fuktiga svackor. Det är grunt överallt runt ön som har formen av en halvcirkel som

innesluter en grund lagun. I söder löper de släta klipporna ut i havet som vore det en sandstrand. På denna ligger uppspolad tång och det är denna biotop som lockar förbipasserande vadare att rasta. I det grunda havsområdet söder om sticker flera hårdbottnar upp och kring dessa ligger fiskande ejder och skarv.

Häckfåglar

Större strandpipare, Småskrak, Gravand, Knölsvan, Ejder, Skärpiplärka, Stenskvätta och Sädesärta. Tillfälligt även Småtärna.

Sträckfåglar

Ejder. Foto: Patrik Eld

Skärnäppor. Foto: Patrik Eld

Lösa tångar har visat sig attrahera flyttande vadare. Dessa fåglar rastar ofta på små otillgängliga skär i yttersta havsbandet. Det unika med Lösa tångar är att ön ligger inomskärs, den är stor och flack och liknar på så vis dessa skär. Den bästa tiden för ett besök är under sensommar och höst. Då kan man se Calidris vadare men även Roskarl, Myrspov och Pipare etc. Även på våren rastar vadare, om än i färre antal.

Tillfälliga rariteter

Sumpvipa, Småtärna,
Dvärgmåsa, Blåhake och
Berglärka.

Skådartips

Ön är inte särskilt stor och det är lätt att ta sig fram. Om man skådat en dag på Hållö, som inte ligger lång därifrån, kan ett besök på Lösa tångar bli en fin avslutning på dagen. Vill man kombinera sol och bad med lite fågelskådning går detta utmärkt. Från stenbryggan på öns östra strand går man upp på en liten höjd, därifrån överblickar man insidan av lagunen med dess bälten av uppspolad tång. Eftersom ön är flack är det svårt att gå utan att synas. Utsidan måste man närma sig försiktigt för att inte skrämja bort fåglarna. Vadare rastar även på de omkringliggande öarna. Om våren måste man röra sig försiktigt med tanke på häckande Ejdrar.

Övriga tips

Det är lätt att se och studera skärtråg, rännor, hållkar och jättegrytor som graverats in i graniten i samband med avsmältningen efter senaste istiden.

Letar man noga hittar man på flera ställen granithällar som stenhuggarnas huggit in dåtidens synintryck från sin arbetsplats i början av 1920 talet. Dessa intressanta tidsdokument föreställer bl.a. frakt och segelskutor, kyrkor, människor och vyer.

Sommartid finns knappt en bättre plats för den som gillar att sola och bada.